

Đorđe Kadijević

LJILJANA ANTIĆ I IRINA HODOBA IGNJIĆ

Muzej Srema, Jun 2005.

Ako tražimo stvaralačku paradigmu Andriževe, naći ćemo je ponajpre u memoriji secesije, poslednjeg velikog, univerzalnog stila evropske umetnosti. Od tog vremena deli nas gotovo čitavo stoleće u kome sem umetnost svojim glavnim tokom kretala u drugom pravcu. Tek kada se krajem prošlog veka, okončala drama epohalne revolucije moderne umetnosti, sećanje na žrtvovanu secesiju je oživelo. Keramičke skulpture Ljiljane Antić obeležene su prepoznatljivim odlikama secesijskog estetizma. To je, na prvom mestu, njihova stilizovana figurativnost. U toj figuraciji najjači secesijski element je prefinjena dekorativnost stilizovane forme. Naročito su efektni njeni ritmovi. U tim precizno oblikovanim, vitkim formama ima tipično secesijske mešavine osmišljene, gotovo stroge privlačnosti, i uznemirene, nervozne, kapriciozne asimetrije. Tu kao da se susreću i prožimaju dve prirode, kosmička i ljudska, čista i sveta lepota astralnog oblika i

grešna čulnost živog tela... Od ne manjeg značaja je i boja – opet secesijski element. Zahvaljujući superiornom vladanju tehnikom vajanja u terakoti, Andrićeva uspeva da boju "utisne" u tkivo keramičke površine svojih skulptura koje se prosto "tope" u prelivima smaragdno zelenih i smeđih tonova. Površina obojene forme dobija visoki, "mokri" sjaj koji potstiče oporu materijalnost terakote.

Za stil skulptura Antićeve moglo bi se reći da na tipičan način odražava duh dekadencije u najsuptilnijem značenju te reči. Pol Valeri je rekao da je dekadent "savršeno prefinjen umetnik", što bi se moglo reći i za Ljiljanu Antić. Vidljive oznake dekadentnog "stanja svesti" u njenim skulpturama, kao što su estetizam, stilizacija, euforička ekstaza, deformacija, lirizam, i "neuroza", simbolično odražavaju dekadenciju tzv. Visokog modernizma umetnosti kraja dvadesetog veka. To je u skulpturi Antićeve istovremeno osobenost i opšte mesto.

Irina Hodoba Ignjić je do sada imala osam samostalnih izložbi i preko četrdeset kolektivnih. Irina Hobota izjavljuje da motivi na njenim slikama nisu bitni, ne vezuje se ni za šta. Interesuju je ptice, flamingo, labudovi, paunovi... Ta faza je u začetku i pokazaće se tek na sledećoj izložbi.

NEBOJŠA RADOJEV, *Pikabija*, litografija, 1998, 70x100cm

ANA VIĐEN, *Brod*, terakota, 2003, 115x170x76cm

MILORAD VUJAŠIN, *Sa izložbe Nezavisna forma*

AJDAN MURTEZAAGLU, *Na sobnoj temperaturi*, 2000–2001, fotografija, 125x180cm